

1 de juliol

Diumenge 13 durant l'any

Lectura del llibre de la Saviesa Sa 1, 13-15; 2, 23-24

Déu no ha fet la mort ni troba cap gust a destruir els qui viuen. Déu ho ha creat tot perquè existeixi: les coses creades són saludables, no contenen cap metzina que mati. La terra no és el reialme de la mort, i els justos són immortals. Déu ha creat l'home perquè sigui incorruptible, l'ha fet imatge d'allò que és ell mateix. Però la mort ha entrat al món per la malícia del diable, i els seus partidaris l'han de sofrir.

Salm responsorial 29

Amb quin goig t'exalto, Senyor. / M'has tret a flor de l'aigua quan m'ofegava, / i no has permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'has arrencat de la terra dels morts / quan ja m'hi enfonsava m'has tornat a la vida

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia.

Escolta, Senyor, compadeix-te de mi; / Ajuda'm, Senyor. / Has mudat en joia les meves penes, / Senyor, Déu meu, et lloaré per sempre.

Lectura de la segona carta de san Pau als cristians de Corint 2C, 7. 9 .13-15

Vosaltres teniu de tot en abundància: fe, eloquència, coneixement, sol·licitud plena i l'amor que de nosaltres heu rebut. Tingueu també ara una generositat abundosa. Coneixeu prou bé la generositat de nostre Senyor Jesucrist; ell, essent ric, es va fer pobre per vosaltres, perquè us enriquíssiu amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, patíssiu estretors: hi ha d'haver igualtat. En el moment present, allò que us sobra a vosaltres ha de compensar el que els falta a ells, per tal que, un dia, allò que els sobri a ells compensi el que us falti a vosaltres. Així s'arribarà a la igualtat, tal com diu l'Escriptura: Ni en sobrava als qui n'havien recollit molt ni en faltava als qui n'havien recollit poc.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc Mc 5, 21—24. 35-43

En aquell temps, Jesús travessà el llac amb la barca i va tornar a l'altra riba. Molta gent es reuní al seu voltant, i ell es quedà vora l'aigua. Llavors arriba un dels caps de la sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu, se li llança als peus i, suplicant-lo amb insistència, li diu:--La meva filleta s'està morint. Vine a imposar-li les mans perquè es curi i visqui. Jesús se n'anà amb ell. El seguia molta gent que l'empenyia pertot arreu. Mentre Jesús encara parlava, en van arribar uns de casa del cap de la sinagoga a dir-li:--La teva filla s'ha mort. Què en trauràs, d'amoïnar el Mestre? Però Jesús, en sentir aquestes paraules, digué al cap de la sinagoga:--No tinguis por; tingues només fe. I no va permetre que l'acompanyés ningú, fora de Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a casa del cap de la sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i feia grans planys. Entra a la casa i els diu:--Què són aquest aldarull i aquests plors? La nena no és morta, sinó que dorm. Ells se'n burlaven, però Jesús els treu tots fora, i pren només el pare i la mare de la nena i els qui l'acompanyaven, entra al lloc on era la nena, l'agafa per la mà i li diu: "Talita, cum" que vol dir: «Noia, aixeca't.» A l'instant la noia es va aixecar i es posà a caminar. Tenia dotze anys. Tots quedaren sorpresos i no se'n sabien avenir. Però Jesús els prohibí que ho fessin saber a ningú. I els digué que donessin menjar a la noia.